

Oslanjanje na vlastite snage

– Sa »Romanijom« imam kontakte od 1965. godine. Na takmičenjima širom Jugoslavije upoznao sam tadašnje takmičare s Pala – Slavka Vučićevića, Branka Vučićevića, Peru Jankovića, Branka Čočara... Susretali smo se često na memorijalnim takmičenjima od Igmana do Mavrova.

– U to vrijeme takmičarske atmosfere zaboravljao sam klupski interes i uvijek bio spreman da pomognem smučarima »Romanije«; želio sam da pomognem svima koji su se bavili trčanjem i biatlonom. Smučarski klub »Romanija« doživio je veliki uspon najviše zbog toga što se oslanjao na vlastiti kadar, takmičarski i trenerski. Smučari koji su prestajali s aktivnim takmičenjem prelazili su

u rukovodstvo Kluba, postajali treneri i aktivisti. Tako je »Romanija« započela sistematski rad; to je donijelo rezultate i zbog toga su odskočili od drugih.

– Vjerujem da je »Romanija« poboljšala i finansijsku situaciju što je bitan preduslov za bolje rezultate. Za razvoj ovog kluba značajna je i lokacija Pala: tu djeca i ostali smučari mogu odmah na snijeg, sam kraj nalazi se na potrebnoj visini i pogodan je za zimske sportove. U ovom kraju prisutna je odlična baza koja daje takmičare za sve selekcije, od pionirske do seniorske. Iz te baze iznikli su i Ajdin Pašović, koji je učestvovao na Olimpijskim igrama, kao i mladi asovi Zoran Čosić i Tomislav Lopatić koji su kandidati za Olimpijske igre.

– »Romanija« ima uslove i za alpske discipline; zato vjerujem da će i tu Paljani napraviti prodor ka gornjem dijelu jugoslovenskog smučanja. Alpske discipline su skupe pa zato treba učiniti dodatni napor u stvaranju uslova za njih. Klub s Pala ima priliku da privuče što više djece za zimske sportove i to treba iskoristiti.

Paljani se rađaju na skijama!

Doktor Žarko Ostojić nikada nije bio predsjednik Smučarskog kluba »Romanija«, ali je mnogo učinio za razvoj smučanja na Palama. Kao sportski radnik bio je predsjednik Smučarskog saveza Bosne i Hercegovine i Smučarskog saveza Jugoslavije. Njegova veza sa »Romanijom« počinje 1962. godine. Žarko se sjeća te saradnje sa paljanskim smučarima i priča:

– Godine 1962. postao sam direktor preduzeća »Vitez«, koje je ubrzo promijenilo ime u ŠIP »Jahorina«. Tada smo svestrano pomogli sport na Palama, a smučarstvo je imalo poseban tretman u »Jahorini«. To nije bilo slučajno. Za ovo postoji više razloga! Prvo:

Palje su oduvijek imale uslove za razvoj smučarstva; drugo: šumarstvo i smučarstvo su vrlo bliski. Čak se s pravom smatra da se ne može uspješno obavljati terenska planinarska služba u šumarstvu bez poznavanja smučarske vještine. To je i razlog što je smučarstvo bilo zastupljeno kao predmet u šumarskim školama i na šumarskim fakultetima. Treće: veliki broj radnika bavio se smučarstvom, pa im nije bilo teško da odvoje sredstva za razvoj smučarstva.

– U »Romaniji« je bio ne samo veliki broj takmičara iz ŠIP »Jahorine« nego su i predsjednici Kluba u to doba bili obično iz ŠIP »Jahorine«. Kada je saradnja dostigla takav nivo da su »Romanija« i ŠIP »Jahorina« postale gotovo jedno »biće«, Klub je promijenio ime. Tada se zvao Smučarski klub »Jahorina«.

– U vrijeme dok sam bio na službi na Palama, smučari ovog kraja bili su bez premca u našoj Republici, naravno u klasičnim disciplinama, dok su u alpskoj konkurenciji uspješno konkurisali sarajevskim smučarima. Nema sumnje da je ovakav razvoj skijanja na Palama doprinio i mom izboru za predsjednika Smučarskog saveza Bosne i Hercegovine, odnosno kasnije (1973.) za predsjednika Smučarskog saveza Jugoslavije.

– Kada je riječ o »Romaniji« ne mogu da ne istaknem jedan interesantan rekord, koji ona drži, a to je da je pet puta uzastopno osvajala prvo mjesto na Zimskim

sportskim igrama radnika šumarstva i drvne industrije Jugoslavije. Konkurencija je uvijek bila dosta jaka, a bilo je slučajeva kada su u pojedinim disciplinama učestvovali i bivši višestruki prvaci Jugoslavije iz SR Slovenije, ali je ipak »Romanija« nosila naziv ukupnog pobjednika, jer je bila najkompletnija i u datom momentu najspremnija. Iako sam tada živio u Beogradu, moram da istaknem da mi je bilo veoma drago što sam kao predsjednik Organizacionog

odbora ovih igara predavao pehar paljanskim smučarima.

- I danas kada sam na službi daleko od Pala, ja se uvijek rado sjetim paljanskih smučara, često dodem tu da porazgovaram sa ljudima koji su ugrađivali sebe u rast jednog sportskog kolektiva. Smučanje je na Palama bilo i jeste sport broj jedan. Tu se djeca, praktično, rađaju na skijama i to je najbolji odgovor na pitanje: Kakva je perspektiva paljanskog smučanja.

Šveto Lučić na skakaonici 1954. godine

Sport broj jedan

- Zahvaljujući baki i djedu koji su kao ugostitelji radili u planinarskim domovima na Trebeviću i ocu smučaru, moj kontakt sa zimskim sportovima počeo je vrlo rano. Sticajem okolnosti, svoje prve smučarske korake učinio sam uz braću Lučić sa Trebevića od kojih su oni stariji (Pero, Mića, Pavle i Miroslav) već tih pedesetih i šezdesetih godina bili afirmisani smučari republičkog pa i saveznog nivoa.

- Gledajući takmičenja koja su se održavala na Trebeviću i Jahorini, još kao učenik upamtio sam ime Smučarskog kluba »Romanija« i mada sam kasnije postao član Smučarskog kluba »Sarajevo« i Smučarskog kluba »Ja-

horina« sa simpatijama sam pratio razvoj paljanskih smučara i njihove rezultate. Bliži uvid u način i sistem rada Smučarskog kluba »Romanija« ostvario sam početkom svog profesionalnog angažovanja u Smučarskom savezu Bosne i Hercegovine.

- Od 1977. prisutan sam u svakodnevnom životu SK »Romanija« u tolikoj mjeri da sam, kao i svaki drugi Paljanin, svjestan njegove snage i uspona. To mi u mnogome pomaže da zajedno sa aktivistima Kluba (Zvonko Miletić, Milanka i Miroslav Goreta, Marinko Mihojević, Vojo Tošić, Branko Čećar i drugi) dam svoj doprinos u njegovoj daljoj afirmaciji u svim smučarskim disciplinama.

- Sa ovakvom pokretačkom snagom i podrškom društvenopolitičkih zajednica i radnih ljudi Pala, klub će uspjeti da se održi u jugoslovenskom vrhu u klasičnim disciplinama, a ujedno da napravi novi prodor u alpskim disciplinama. To potvrđuje i činjenica koju često u šali spominjem, da na Palama smučari dobijaju isto toliko sredstava koliko i fudbaleri što se ne može sresti ni u jednoj našoj sredini. Na Palama to čak nije neobično jer tu žive ljudi koji su kada je smučanje u pitanju po svemu izuzetni.

- Smučanje na Palama je sport broj jedan. Mislim da će i u budućnosti Paljani prihvatiti ovaj sport kao nešto izuzetno i da će smučanje u ovom kraju doživjeti nove uspjehe.

Zajedničke pobjede – najdraže

Rajko Tepavčević bio je jedan od najboljih smučara u Sarajevskom smučarskom klubu. Nastupao je na brojnim takmičenjima sa smučarima »Romanije« kao suparnik, takmičio se s njima zajedno i kao član reprezentacije Bosne i Hercegovine. Za »Romaniju« ga veću lijepe uspomene:

– U vrijeme dok sam nastupao za Sarajevski smučarski klub, prijatelji sam se sa smučarima »Romanije«, braćom Vladičić (Kostadinom i Miloradom), Remzom Spahićem, Borkom Tešanovićem, Čedom Lučićem... Pomagao sam im, jer sam imao više iskustva; dolazio sam na Pale da ih treniram i uvijek se radovao njihovim uspjesima.

– Posebno sam se osjećao zadovoljnim kad sam sa smučarima »Romanije« nastupao za reprezentaciju Bosne i Hercegovine. Te zajedničke pobjede su mi i najdraže. »Romaniji« sam pomagao u organizaciju takmičenja. Na Palama su u to vrijeme rasli i stasavali mladi smučari koji su postali asovi i koji su prenosili ugled ovog kluba. Smučanje na Palama od uvijek je bilo sport broj jedan; dobri prirodni uslovi, razumijevanje i pomoć radnih i društveno-političkih organizacija doprinosilo je usponu ovog kluba koji je izrastao u vodeći smučarski kolektiv u Bosni i Hercegovini i koji je dao i olimpijce.

– Smučarski klubovi – »Sarajevu« i »Romanija« – uvijek su dobro saradivali. Ta saradnja naročito je bila izražena kada je predsjednik našeg kluba bio Savo Golubović a predsjednik »Romanije« Zdravko Mićović. Bilo je to u vrijeme kada nismo imali modernu opremu i kada smo srceom postizali zapažene rezultate. Smučari iz dva kluba bili su kao jedna porodica.

Na Palama kao kod kuće

Katica Šporer bila je godina-ma najbolja smučarka u Bosni i Hercegovini. Iz Delnice je došla u Sarajevo i postala članica Smučarskog kluba »Sarajevo«. Na brojnim takmičenjima širom Bosne i Hercegovine glavne rivalke bile su joj djevojke s Pala. Sjeća se tog rivalstva, sjeća se drugovanja sa paljanskim smučarima i smučarkama. Dok priča o tim nezaboravnim susretima, s lica joj ne silazi vedrina.

– Pale su me uvijek podsjećale na moje rodno mjesto – Delnice! Tu se djeca, može se reći, rađaju na smučkama. Paljani imaju izvanredne uslove za zimske sportove; na Palama je smučanje bilo i ostalo sport broj jedan. Mislim da treba uložiti još više i znanja i sredstava kako bi Pale izrasle u

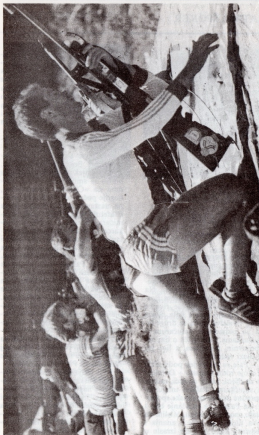
veliki smučarski centar. Nije slučajno što je Smučarski klub »Romanija« dao već jednog olimpijca (Pašović), koji je ponikao baš na Palama i tu naučio smučarsku abecedu. Mislim da nije slučajno što je »Romanija« dala još dva olimpijska kandidata – Lopatića i Čosića, što je dala niz izvanrednih smučara.

»Romanija« ima dobar potencijal, tu stasaju novi šampioni!

– Sjećam se brojnih takmičenja širom Bosne i Hercegovine; gotovo uvijek vodili smo sportsku borbu sa smučarima s Pala. Jednom na »Čičinom memorijalu«, negdje početkom šezdesetih godina, nastupila sam sa mušku ekipu (štafetu). Nismo imali trećeg takmičara, pa sam ja vozila za muškarce. U tom zanimljivom nadmetanju s Paljanima, bili smo bolji i pobijedili! To mi je, inače, jedna od najdražih pobjeda na skijama.

– Na Palama sam nastupila mnogo puta, u sjećanju mi je ostala njihova korektna publika koja je uvijek znala pozdraviti dobre vozače i aplaudirati najboljima. Ja sam dosta vremena bila najuspješnija smučarka u Bosni i Hercegovini. Jedno vrijeme konkurencija mi je bila Grozda Matović, zatim Mira Lučić; Paljani su kasnije dobili pojačanja u ženskoj ekipi. Bile su to odlične smučarke Mira Jasika i Milanka Kablar.

– Sa paljanskim smučarima bila sam bliska, družila sam se s njima više nego s kolegama iz Sarajevskog smučarskog kluba! Bili smo i ostali dobri prijatelji. I sada kad se sretnem s njima rado pričamo o lijepim danima provedenim na takmičenjima.

Blatanci na ostrvskoj liniji

Da se ne zaborave

Među brojnim smučarima i smučarskim radnicima s Pala bilo je mnogo onih koji su zaslužni za afirmaciju »Romanije«. Na stranicama ove knjige zaslužuju da se nađu i ova imena:

● **KRISTA RAJIĆ** bila je takmičarka »Romanije« šezdesetih godina. Kao član ženske ekipe »Romanije« postiže zapažene rezultate na klupskim i republičkim takmičenjima. Za seniorsku ekipu vozila je četiri godine, da bi onda iz porodičnih razloga prestala da se aktivno bavi smučanjem.

● **SPASOJE NINKOVIĆ** još i danas aktivno vozi za »Romaniju« iako je njegova takmičarska karijera praktično završena. U konkurenciji daljinskih trkača, na klupskom i međuklupskom takmičenju, postizao je zapažene rezultate. On je uvijek pomagao mladim takmičarima na koje je prenosio svoje iskustvo.

● **DRAGAN PANDUREVIĆ** još uvijek aktivan takmičar u daljinskom trčanju i jedan od najboljih trkača u Bosni i Hercegovini. Bio je prvak naše republike u trčanju, a još je uvijek jedan od aduta »Romanije« u klasičnim disciplinama. Bio je kandidat za »B« reprezentaciju Jugoslavije u

klasičnim disciplinama; izvjesno je da još u skijanju nije rekao posljednju riječ.

● **NEDELJKO KABLAR** je jedan iz porodice Kablara koja je dala niz članova »Romanije«. Njegove sestre – Milanka i Milka – vozile su u klasičnim disciplinama, a on se opredijelio za alpske i bio stalni član klupske ekipe koja je nastupila na brojnim takmičenjima. Iako je prestao da se aktivno bavi smučanjem, ostao je privržen »Romaniji« i spreman je uvijek da pomogne klubu.

● **BRANKA UZELAC** bila je talentovana smučarka; kao pionirka 1967. osvojila je prvo mjesto u Bosni i Hercegovini. Dvije godine je nastupala na svim takmičenjima i bila najbolja u svojoj konkurenciji, ali je nakon teške povrede morala da napusti skijanje – 1969. godine.

● **SIMON KRASICKI** trener iz Poljske koji je angažovan za rad sa trkačima »Romanije«. Angažovan je na prijedlog Šmučarskog saveza Bosne i Hercegovine, a s ciljem da pomogne pripremanje paljanskih smučara, kao potencijalnih kandidata za 14. zimске olimpijske igre. Dao je značajan doprinos podizanju kvaliteta smučanja na Palama.

● **ŠNJEŽANA SKOKIĆ** počela je relativno kasno da se bavi

smučanjem, ali to joj nije bila prepreka da postiže dobre rezultate. Ona je jedna od najuspješnijih takmičarki »Romanije« u klasičnim disciplinama. Član je »B« reprezentacije Jugoslavije, prvo u pionirskoj, a onda u omladinskoj konkurenciji. Već niz godina je najbolja u Bosni i Hercegovini u svojoj konkurenciji, a zapažene rezultate postiže i na saveznim takmičenjima.

bav. Nastavio je da vozi iz hobija...

Značajan doprinos u izgradnji objekata kluba (ski-lift) dao je Svetislav Lučić, dugogodišnji sportista i sportski radnik. Ličnim radom i uz pomoć Kluba, Mjesne zajednice Pale i OOUR-a Šumarstvo i Prerada drveta na svojoj zemlji izgradio ski-lift dug 400 metara.

◆VLADIMIR VLADIČIĆ

Jedan od talenata iz generacije koja je lansirala Lopatića i Čosića je i Vladimir Vladičić. To je dječak koji se uspješno, iako bez ruke, uhvatio u koštac sa kilometrima i vremenom. U pionirskoj konkurenciji ostvario je niz dobrih rezultata. Kasnije, kada su staze postajale sve duže – u starijim kategorijama, taj hendikep teško je mogao nadoknaditi.

Uvidjevši taj hendikep, Vladimir Vladičić je prestao da se aktivno takmiči, ali je za njega skijanje ostala velika inspiracija i lju-

Istaknuti smučarski sudija: Vojo Tošić

Predsjednici SK »Romanija«

Predsjednici Smučarskog kluba »Romanija« od 1950. do 1983. godine bili su:

- Perica Ilić (1950 – 1955.)
- Zdravko Mićević (1955 – 1962.)
- Vojo Kukić (1962 – 1964)
- Miloš Brčkalović (1964 – 1965.)
- Alija Jahić (1965 – 1968.)
- Zvonko Miletić (1968 – 1973.)
- Tomo Terzić (1973 – 1976.)
- Kemo Šahić (1976)
- Nikola Marković (1976 – 1980.)

- Pavle Mučibabić (1980 – 1981.)
- Zvonko Miletić (1982 –)

Priznanja SK Romanija

● Zlatna plaketa Smučarskog saveza Jugoslavije povodom proslave 50 godina Smučarskog saveza Jugoslavije – 1972. godine.

● Priznanje za saradnju i pomoć na razvoju i unapređenju smučarskog sporta u Socijalističkoj Federativnoj Republici Jugoslaviji – 1974. godine.

● Srebrna značka sa Poveljom Gradske konferencije SSRN za izvanredan doprinos u radu Socijalističkog saveza radnog naroda grada Sarajeva u razvijanju socijalističkih samoupravnih društvenih odnosa, bratstva i jedinstva, ravnopravnosti i zajedništva naših naroda i narodnosti i u izgradnji gra-

da i Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine – 1979. godine.

● Nagrada Opštine Pale za poseban doprinos i postignute rezultate u radu i razvoju opštine i samoupravnih socijalističkih odnosa – 1980. godine.

● Priznanje Smučarskog saveza Jugoslavije za uspješnu djelatnost i postignute rezultate – 1980. godine.

● Dvadesetpetomajska nagrada SR Bosne i Hercegovine za izuzetne sportske rezultate i značajna dostignuća u razvoju fizičke kulture 1980. godine.

● Priznanje Komisiji smučarskih sudija Kluba za saradnju i aktivnost od Smučarskog saveza Bosne i Hercegovine – 1983. godine.

● Majska nagrada Saveza organizacija fizičke kulture grada Sarajeva povodom Dana mladosti za izvanredna sportska dostignuća u oblasti fizičke kulture i sporta na području Sarajeva – 1983. godine.

● Plaketa Desetog kongresa SSO Bosne i Hercegovine – 1983. godine.

Tri pehara najboljim biatloncima u Jugoslaviji